

ĮVYKIAI, PROBLEMOS, NUOMONĖS

VĀIDINIMAI TĒSIASI – Petras Maksimavičius	3
SANTUOKA? DAR PALAUK, SPĒSIM... – Jurgita Stankauskaitė	22

ŠVIETIMAS

EKSKURSIJA LLD KONKURSU LAIMĒTOJAMS – Gimnazistė Kornelija	5
ĮDOMI KELIONĒ – Karolina Krakauskaitė	7
IŠVYKA Į KALNUS – Irena Berneckaitė	8
VĪDUGIRIŲ MOKYKLOS MOKINIAI LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIME – Aneta Čerlionytė	24

KULTŪROS BARUOSE

ANSAMBLIŲ SĄSKRYDIS 2017 – Eugenija Pakutkienė	9
RASOS ŠVENTĒ - JONINĒS	12
„TAUTIŠKA GIESMĒ“ APLINK PASAULĮ	14
LAIKO RATE – Valdas Žilionis	16
MINDAUGINĒS – Dalia Astrauskienė	20

TIKĒJIMAS

ARKIVYSKUPO TĒOFILIAUS MATULIONIO BEATIFIKACIJA – Petras Vitkauskas	23
--	----

SPAUDA RAŠĒ

LIETUVOS ŽINIASKLAIDA	26
-----------------------------	----

Viršeliuose:

Pievų žiburėlis
(Valdo Žilionio nuotr.)

Lietuvos valstybės dieną giedamas Lietuvos himnas Punske
(Vidos Baranauskaitės nuotr.)

REDAKCIJOS ADRESAS:

16-515 Puńsk, ul. A. Mickiewicza 23
tel./faks. 87 5161 416
www.e-ausra.pl
ausra@o2.pl

LEIDŽIA:

Lenkijos lietuvių draugija
16-500 Sejny, ul. Wileńska 9
tel./faks. 87 5162 125

Vyr. redaktorė – Irena Gasperavičiūtė
Redakcijos sekretorius – Petras Vitkauskas
Stilistė, korektorė – Birutė Burdinaitė-Ołow
Techn. redaktorė – Aldona Jonušonytė

KORESPONDENTAI: Petras Maksimavičius,
Eugenija Pakutkienė, Jurgita Stankauskaitė

Spausdino „Aušros“ leidyklos spaustuvė.

Numeris pasirašytas spaudai 2017-07-13.

Rankraščiai taisomi ir trumpinami redakcijos
nuožiūra. Redakcijos nuomonė nebūtinai sutam-
pa su autorių nuomone.

„Aušros“ redakcijos sąskaita:

BS Sejny O/Puńsk, ul. A. Mickiewicza 52,
16-515 Puńsk
Nr. 33 93540007 0070 0000 0198 0008
SWIFT / BIC kodas: POLU PL PR

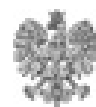
Lenkijos lietuvių draugijos sąskaita:

BS Sejny, ul. Powstańców Sejneńskich 1, 16-500 Sejny
Nr. 23 93540007 0000 0000 0198 0002
SWIFT / BIC kodas: POLU PL PR

RUCH S.A. vykdoma prenumerata

Spausdinto leidinio prenumeratą galima užsakyti
tiesiogiai interneto tinklapyje www.prenumerata.
ruch.com.pl. Kilus klausimų, prašom rašyti el. p.
adresu prenumerata@ruch.com.pl arba skambinti
„RUCH“ Klientų aptarnavimo centrui tel. 22 693
70 00 arba 801 800 803 (darbo dienomis 7-17 val.).
Skambučio kaina priklauso nuo operatoriaus.

Zrealizowano dzięki dotacji Ministra Spraw
Wewnętrznych i Administracji.

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Projektą iš dalies remia
Spaudos, radijo ir tele-
vizijos rėmimo fondas
(26-27 psl.).

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĒMIMO
FONDAS

Mieli skaitytojai!

IRENA GASPERAVIČIŪTĖ

Ipusėjo liepa – ir šį mėnesį būta svarbių datų lietuviams. Štai ką tik pasibaigė Žalgirio mūšio 607-ųjų metinių riterių kovos, liepos 16-ąją Soldine paminėtas Dariaus ir Girėno tragiškai pasibaigęs didvyriškas skrydis. Žinoma, liepos 6-ąją, Mindaugo karūnavimo Lietuvos karaliumi – Lietuvos valstybės dieną, Punske prie Lietuvos kultūros namų, Seinuose prie vysk. Antano Baranausko paminklo, Suvalkuose „Vienybės“ klube susibūrę lietuviai kartu su visa lietuvių tauta giedojo „Tautišką giesmę“. Pirmą kartą vienu metu Lietuvos himnas visame pasaulyje buvo giedamas 2009 m., kai minėjome Lietuvos vardo tūkstantmetį. Po metų idėjos sumanytojas paragino pakartoti šį fenomeną ir tokiu būdu „Tautiškos giesmės“ giedojimas tapo tradicija. Lietuvoje himnas šiemet buvo giedamas ant piliakalnių. Simboliška. Mat šie metai paskelbti Piliakalnių metais. Beje, šis renginys pritraukia vis daugiau žmonių. Giedant kartu su tautiečiais, bendraminčiais jaučiamas bendrumas ir vienybė.

Birželio 25-oji įeis ne tik į Lietuvos katalikų bažnyčios istoriją, bet ir visos tautos – tą dieną Vilniaus arkikatedroje vyko Teofiliaus Matulionio beatifikacija. Taigi lietuviai turi du palaimintuosius – Jurgį Matulaitį ir Teofilijų Matulionį bei vieną šventąjį – Kazimierą. Reikia tikėtis, kad minėtieji du iškilūs lietuvių tautos žmonės ateityje irgi bus paskelbti šventaisiais.

Punske per Šv. Petro atleidus birželio 29 d. buvo paminėtas parapijos įkūrimo 420 metų jubiliejus. Ta proga vyko Valsčiaus tarybos iškilmingas posėdis, ši data paminėta bažnyčioje per šv. Mišias, koncertavo Vilkaviškio muzikos mokyklos liaudies dainų ir šokių ansamblis „Siaustinis“, buvo rodomas jaunių teatro „Kregždė“ spektaklis „Obuolių kritimas“ pagal A. Žukausko kūrybą.

Vaidinimai tęsiasi

PETRAS MAKSIMAVIČIUS

„Aušros“ 11 numeryje rašiau, kad Lenkijos katalikų bažnyčios hierarchai smerkia šalyje augančias nacionalizmo nuotaikas ir ragina kurti modernų patriotizmą, kuris neprieštarauja ir katalikų tikėjimo skelbiamoms vertybėms. Be kita ko, jie paragino istorinių inscenizacijų organizatorius geriau apgalvoti renginių scenarijus ir išraiškos formas, kad neiškreiptų istorinio vaizdo ir neklaidintų šių inscenizacijų dalyvių ir stebėtojų.

Skaitant Lenkijos vyskupų paskelbtą dokumentą į galvą atkeliavo vaizdai, kuriuos prieš keliolika metų matėme taip pat Seinuose. Tada miesto valdžia ir kelios nevyriausybinių organizacijų surengė lenkiško kaimo deginimo spektaklį. Renginys buvo skirtas 1920 metų vadinamajam „Seinų sukilimui“ atminti. Improvizuotų trobų šiaudinius stogus padegė ir jų gyventojus „nužudė“ lietuvius vaidinantys vietiniai „aktoriai“. Daugelis šio spektaklio žiūrovų sustingę stebėjo liepsnas ir klausėsi užpultų žmonių klyksmo. Kai pasirodė „Seinų sukilėliai“ ir mikliai susitvarkė su užpuolikais „lietuviais“ – pradėjo ploti. Spektaklį stebėjo vaikai, jų tėvai, mokytojai, savivaldybės tarnautojai, atsitiktiniai praeiviai...

Kokia iš to buvo nauda? Ar nuo to padidėjusio patriotizmo ir prieš šimtą metų patirtų skriaudų eksponavimo sustiprėjo modernus patriotizmas, apie kurį savo dokumente rašo Lenkijos vyskupai? Ar visuomenės būrimas remiantis 1920 metų įvykiais padidino pasididžiavimą savo kraštu ir padėjo jį gražinti, pavyzdingai tvarkyti miestelį, rūpintis

jo gyventojų gerove, kultūriniu gyvenimu, mokymo kokybe, investicijomis? Juk visi šie dalykai ir yra patriotizmas, apie kurį rašo vyskupai.

Jie, matyt, ne be pagrindo paragino su saiku naudotis istorinėmis inscenizacijomis, kadangi jos gali perteikti iškreiptą praeities vaizdą ir per tai žaloti visuomenę. Žinoma, ne tik istorikai turi ar gali rašyti apie istoriją, interpretuoti įvairius įvykius, skelbti savo išvadas. Istorikai taip pat negali atsakyti į klausimą, kaip atrodė praeitis. Jie gali tik prie tos tiesos kiek įmanoma labiau priartėti. Tačiau jei naudoja istorijos mokslė pripažintus ir taikomus tyrimo metodus, jų darbai nepadarys žalos, kokią padaro politika ar ideologija grindžiamos tiesos.

Kodėl taip sudėtinga atkurti praeities vaizdus ir atsakyti į klausimą, kodėl taip įvyko? Sudėtinga todėl, kad negalime pajusti to, ką jautė to meto įvykių dalyviai. Maža to, jų sprendimus veikė ne tik konkrečios aplinkybės, bet ir daugybė kitų faktorių, apie kuriuos mes nežinome ir niekada nesužinosime. Tarkim, istoriografijoje yra paplitusi tezė, kad 1410 m. prieš Žalgirio mūšį buvusi didžiulė audra. Jos metu Lietuvos ir Lenkijos kariai savo stovyklavietę buvo įkūrę netoliese esančiame miške, todėl ne taip pavargo, kaip kryžiuočių pulkai, kurie stovėjo plikame lauke. Ar taip tikrai buvo? O gal mūšio baigtį lėmė faktas, kad jo išvakarėse kryžiuočių magistras Ulrichas fon Jungingenas gavo žinią apie artimo giminaičio išdavystę ir tai labai stipriai paveikė jo gebėjimą priimti reikiamus sprendimus mūšio metu? Kas gali paneigti

Žalgirio mūšio inscenizacija

šià mano tezę? Niekas negali, tačiau ir aš negaliu jos pagrįsti jokiais šaltiniais. Kitaip sakant, ji tebėra tik mano vaizduotės vaisius, o ne istoriniais metodais įrodytas faktas.

Istorinės inscenizacijos Lenkijoje labai išpopuliarėjo. Joms būdingi keli bruožai. Dažniausiai jose atsispindi tautinis mesianizmas, t. y. įsitikinimas, kad Lenkijai per visą istoriją lemta nuolatos kentėti ir iš vergijos laisvinti kitas tautas. Todėl vaidinami kariniai veiksmai, rodomos patiriamos skriaudos, kančios, eksponuojami garbės, didvyriškumo ir kilnių poelgių pavyzdžiai. Neteko matyti istorinės inscenizacijos, kurioje būtų rodomas Lenkijos kaimų elektrifikavimas ar, tarkim, Gdynės uosto statyba. Visai nejuokauju. Šie istoriniai momentai turėjo didžiulę įtaką tautos gyvenimui ir valstybės civilizaciniam šuoliui.

Matyt, tautinio charakterio ir valstybingumo ypatumai lėmė, kad lietuviai labiau pamėgo klotimo teatrą negu karinio pobūdžio inscenizacijas. Prisipažinsiu, kad ir aš niekaip

negaliu suprasti, kas gražaus tuose vaizduose, kur vyrauja sprogmėnų sukeliamas triukšmas, dūmai, vaidinimo dalyvių aimanos, parako kvapas, šlakstymasis kraują primenančiais dažais ir pan. Tačiau daug kas tuo žavisi ir sako, kad taip pagerbiami tautos didvyriai, o jaunimui primenama, kas buvo šalies gynėjai, o kas užpuolikai.

Štai birželio 16 d. netoli Balstogės buvo surengtas militaristinis renginys „Misija Rytai!“. Kodėl buvo pasirinktas toks pavadinimas, galima nuspėti. Matyt, istorinės inscenizacijos organizatoriai norėjo atkreipti dėmesį į rytų kaimynų ekspansionizmą ir įvairius istorijos momentus, kuomet su jais tekdavo kovoti. Dėmesį atkreipė ne tiek pavadinimas, kiek tai, jog šiame spektaklyje dalyvavo apie 700 „aktorių“ iš Lenkijos ir užsienio. Organizatoriai tuo didžiavosi ir žiūrovus patikino, kad bus daug triukšmo, dūmų ir įvairios ginkluotės. Renginys vyko jau septintą kartą iš eilės, o dalyvių ir žiūrovų skaičius nuolat didėja. Kelias

dienas vykusius „karo veiksmus“ stebėjo tūkstančiai žmonių. Į renginį įsijungė neseniai Balstogėje įkurta Teritorinės gynybos brigada, Balstogės karo muziejus, kuris eksponavo saugomas patrankas, o iš Ščecino atvažiavo modernūs Rosomak šarvuočiai ir net tankas Leopard.

Kitą istorinę inscenizaciją neseniai surengta Suvalkuose. Paminėtos vadinamosios „Augustavo gaudynės“ (Obława Augustowska). 1945 m. NKVD ir vietiniai saugumo daliniai areštavo ir ligi šiol nežinomoje vietoje nužudė daugiau kaip 600 vietos gyventojų, kuriuos kaltino dalyvavimu pagrindžio veikloje. Organizatoriai jaunimui surengė miške bėgimą, kurio metu jie turėjo surasti tų tragiškų įvykių aukų portretus. Užduotį sunkino tai, kad keliose vietose miško krūmuose būdavo

pasislėpę NKVD kariais persirengę aktoriai. Tie, kas miške rado daugiausia portretų ir nepateko į NKVD rankas, surinko daugiausia taškų ir galėjo tikėtis prizo. Renginyje dalyvavo apie 200 Suvalkų mokyklų mokinių.

Istorinės inscenizacijos tai efektyvi priemonė pažadinti ypač jaunimo vaizduotę. Todėl ta priemone reikėtų naudotis labai atsakingai. Sąmoningai ar netyčia iškreiptas istorinis pasakojimas gali pridaryti daug žalos, kurios atitaisyti nepavyks dešimtmečiais, kadangi pasakojimai perduodami iš kartos į kartą. Man visada kyla klausimas, kodėl tiek daug žmonių žavisi karo vaizdais ir laiko tai gera priemone jaunojoje kartoje skiepyti patriotizmą. Juk karai, net tie laimėti ar garbingai pralaimėti, visada atnešdavo nelaimių. Bet apie tai mažiausiai kalbama. Tai nereiškia, kad neturėtumėme minėti, gerbti ir saugoti aukų ir mūsų didvyrių atminimo. Tačiau, mano manymu, šitai galima daryti įvairiais būdais, nebūtinai aidint patrankų sūviams ir sklindant parako kvapui.

Ekskursija LLD konkursų laimėtojams

GIMNAZISTĖ KORNELIJA

Kam nepatinka vasara, išvykos, kelionės? Visiems patinka. Visai kitas jausmas pamatyti, prisiliesti negu perskaityti naršant internete. Vieną išvykų surengė ir Lenkijos lietuvių draugija. Ji kiekvienais mokslo metais organizuoja moksleiviams nemažai konkursų, praplečiančių žinias apie Lietuvą, jos istoriją, geografiją, žymius žmones. Verta tuose konkursuose dalyvauti, nes jiems ruošdamiesi ieškome papildomų žinių, kurių kartais net nėra vadovėliuose, stengiamės gerai parašyti ar atsakyti. Be to, vyresnieji konkursų laimėtojai (nuo pagrindinės mokyklos IV klasės iki licėjaus) turi galimybę išvykti ir aplankyti Lietuvos žymias vietas.

Konkursuose dalyvauti gali kiekvienas moksleivis, nes yra nemažas pasirinkimas. Rengiami dailiojo žodžio, Lietuvos istorijos, geografijos, lietuvių kalbos konkursai. Žinau,

kad nuo seniai mokyklos juose varžosi. Tai geras būdas užmegzti naujas pažintis, susitikus su bendraamžiais, o ir savam būryje gera proga sustiprinti draugystę.

Dalyvavau tik viktorinoje apie rašytoją Ievą Simonaitytę ir jos įdomų romaną „Aukštųjų Šimonių likimas“ ir daugiau draugai atsakinėjo nei aš, bet kadangi laimėjome visa grupė, tai ir man teko dalyvauti išvykoje. Ne vien

Aldonos Jonušonytės nuotr.

„Sūri pamoka“

laimėjimu džiaugėmės, bet ir tuo, kad nugalėjome nedrąsą, buvo proga panaudoti istorijos žinias. Kelias mokiinių laimėjo

keliuose konkursuose, tad vyko patys ir dar pasiėmė draugus.

Laureatų išvyka į Druskininkus surengta birželio 20 d. Grožėjomės Lietuva, jos lobiais. Gera buvo išlipus iš autobuso užuosti ąžuolų, pušų kvapą. Įdomu buvo pamatyti šaltinį, upelę, kuriai suteiktas vardas Ratnyčia.

11 val. atvažiavome į skulptoriaus Tauro Česnulevičiaus kiemėlį, kur jo žmona Aušra vedė mums „Sūrią pamoką“. Daug sužinojome apie

Aldonos Jonušonytės nuotr.

Grožio ir sveikatos šaltinis

Druskininkus ir druską. Druskos studijoje patyrėme tikrą kūrybos džiaugsmą – savo įspūdžius įamžinome druskoje. Per 2 val. minkėme, lipdėme ir suformuotas figūreles kepinome krosnyje. Malonu ir be galo įdomu buvo pažinti darbuščius ir sumanius žmones – menininkus Aušrą ir Taurą Česnulevičius. Širdingai ačiū poniai Aušrai už pamoką ir įdomius pasakojimus.

Papietavę kavinėje, lankėme Druskininkus. Turėjome galimybę gerai pailsėti, priėjome mineralinio vandens šaltinį, atsigėrėme sveiko vandens gydyklos biušetėje. Įdomu buvo persikelti lynų keltuvu į kitą Nemuno pusę, pamatyti iš toli ir aukštai Druskininkų miestą, pušynus. Paskui nuvykome į miško muziejų „Girios aidas“, kur daug sužinojome apie Dzūkijos miškus ir miškininkystę. Išvyką baigėme medžio drožėjo Antano Česnulio medžio skulptūrų parke ant Ratnyčėlės kranto, kur galėjome grožėtis ir stebėtis šimtais vieno žmogaus padarytų skulptūrų. Stebėtina, ką gali padaryti vienas kūrybingas ir darbštus žmogus. Jis drožia medyje ir akmenyje, iš druskos daro pasakų herojus. Jo aukštas medis malūnas sukurtas be variklio ir sukasi aplink savo ašį.

Po vakarienės puikiai pailsėję ir pilni įspūdžių važiuojame namo. Pobūvis gamtoje, kvėpavimas visą dieną pušų valomu oru labai pagerino nuotaiką. Mus lydėjusios entuziastingos Aušros Česnulevičienės dėka išvyka tapo dar mielesnė.

Labai dėkojame mokytojams ir Lenkijos lietuvių draugijai už teikiamą galimybę dalyvauti konkursuose ir ekskursijose. Ačiū taip pat tariame konkursų laureatų ekskursijos rėmėjai – Lenkijos Respublikos vidaus reikalų ir administravimo ministerijai.

Fontano šou

Aldonos Jonušonytės nuotr.

„Girios aidas“ lankymas

Aldonos Jonušonytės nuotr.

Antano Česnulio skulptūrų parke

Aldonos Jonušonytės nuotr.

Įdomi kelionė

KAROLINA KRAKAUSKAITĖ

Gegužės 4–10 dienomis Punsko Dariaus ir Girėno bei Seinų „Žiburio“ mokyklų mokiniai lankėme Zakopanę, Bratislavą, Vieną ir Budapeštą. Pirmąją dieną buvome Zakopanėje. Lankėme Tatrų nacionalinį parką, miesto apylinkes, žavėjomes kraštovaizdžiu. Ypač didelį įspūdį padarė šio krašto tradicijos ir papročiai. Vėliau nuvykome prie vieno iš garsiausių Lenkijos slidinėjimo tramplinių Vielka Krokiev, pakilome šio tramplino keltuvais.

Antrąją dieną lankėme Slovakijos sostinę Bratislavą.

Iš mokyklos archyvo

Iš mokyklos archyvo

Vaikščiojome po senamiestį, kuriame vyrauja gotikos ir baroko stiliai. Žavėjomes Oravos piliimi, Šv. Martyno katedra, klasicizmo stiliaus Primo rūmais ir gotikine pranciškonų bažnyčia. Trečiąją dieną viešėjome Austrijos sostinėje Vienoje. Iš Kalenbergo kalvos atsiveria nuostabus miesto vaizdas. Matoma neogotikinė rotušė, parlamentas,

Hofburgo rūmai – Habsburgų žiemos rezidencija, Marijos Teresės paminklas, Ringstrasse gatvė, Vienos opera, viena iš „elegantiškiausių“ Kartnerstrasse gatvė, Šv. Stepono katedra, Glorietta parkas. Viena mums padarė neišdildomą įspūdį. Ne veltui Austrijos sostinė vadinama vienu prašmatniausių ir prabangiausių miestų pasaulyje.

Ketvirtąją ir penktąją dieną Budapešte aplankėme senamiestį, Didvyrių aikštę, miesto parką, Vajdahunyado pilį, parlamentą, Pilies kalvą, Matyaso karūnavimo bažnyčią, Karališkuosius rūmus, Gelerto kalvą ir plaukėme laivu Dunojaus upe stebėdami miesto panoramą.

Kelionė buvo labai įdomi, pilna netikėtumų ir staigmenų. Manau, kad ji mums atvėrė naujus horizontus, leido plėsti žinių akiratį.

Išvyka į kalnus

IRENA BERNECKAITĖ

Išvykos į kalnus visi laukėme nuo pat ankstyvo pavasario. Daugelis mano draugų į Zakopanę ir Osvencimą vyko pirmą kartą. Ekskursijoje dalyvavo Punsko Dariaus ir Girėno gimnazijos pirmų ir antrų klasių mokiniai su auklėtojomis. Joms talkino mokytoja Julija Zielinskienė.

Iš mokyklos aikštės pilnutėliu autobusu išvažiavome gegužės 29 d. apie 22 val. Mūsų laukė ilga kelionė, nes žinojome, kad į Krokuvą važiuosime ne trumpiau kaip 10 valandų. Tačiau laikas prabėgo greitai ir linksmai.

Gana ankstų rytą Vavelio pašonėje suvalgėm pusryčius ir išsiruošėm lankyti buvusią lenkų karalių rezidenciją. Apžiūrėjome Vavelio slibiną, palietėme Žygimanto varpą, nulipome į katedros požemius, kuriuose yra didžiųjų lenkų poetų Adomo Mickevičiaus ir Juliušo Slovackio palaikai. Vėliau turiningai praleidome laisvalaikį Krokuvos senamiestyje.

Suvalgę ledų pajudėjome Veličkos link. Ten lankėme seną druskos kasyklą. Gidė siūlė mums laižyti sienas ir tikrinti, ar iš tikrųjų jos iš druskos.

Iš mokyklos archyvo

Nežinau, ar mano draugai išdrįso tai padaryti, bet visi matėme druskos grindinius, stalaktitus, altorių, kryžių, šventųjų figūras...

Galų gale vakare pasiekėme Murzasichle vietovę, nes čia turėjome rezervuotą nakvynės vietą. Pro kambarių langus matėme Tatrų kalnus ir sniegą, kurio šiuo metu visai nesitikėjome.

Dvi dienas varginome savo

raumenis ir sąnarius, nes trečiadienį nužygiavome 17 kilometrų, o ketvirtadienį net 24. Pasiekę Morskie Oko ežerą, ėjome prie Čarny Stav. Atrodo, nuotolis nedidelis, vos 1 km, bet dėl staus pakilimo eiti reikia apie 2 val. Vaikščiojome taip pat Koscieliska slėniu, stebėjome nuostabų kalnų gamtovaizdį, krioklius, augmeniją, kuri šiek tiek kitokia negu Punske.

Mūsų išvyka netruko ilgai. Kalnuose pabuvome vos dvi dienas. Važiuodami Punsko link pasilinksminome Invaldo miniatiūrų parke. Apžiūrėjome Eifelio bokšto, Baltųjų rūmų, Šv. Petro ir Povilo bazilikos bei kitų statinių miniatiūras.

Dienai įpusėjus nuvažiavome lankyti Osvencimo koncentracijos stovyklą. Susikaupę, tylėdami svarstėme, kodėl žmogus žmogui surengė tokį baisų likimą.

Išvykos metu išgyvenome daug gražių akimirky, kurios ilgai pasiliks mūsų atminty.

Iš mokyklos archyvo

Ansamblių sąskrydis 2017

EUGENIJA PAKUTKIENĖ

Birželio 18-ąją 18 val. Burbiškiuose prie Galadusio ežero prasidėjo tradicinis ansamblių sąskrydis. Tai pats seniausias lietuvių renginys, kasmet suburiantis visus Punsco, Seinų, Suvalkų lietuvių kolektyvus pasirodyti vienoje vietoje. Sąskrydį suorganizavo Lenkijos lietuvių draugija. Renginį rėmė Lenkijos Respublikos vidaus reikalų ir administravimo ministerija.

Svarbiausia, kad šiemet pasitaikė gražus oras, susirinko nemažai žiūrovų ir dalyvių. Pirmiausia buvo pasveikinti atvykę ansambliai ir žiūrovai.

Renginį atidarė LLD pirmininkas Algirdas Vaicekaskas. Scenoje pasirodė 19 mūsų krašto ansamblių ir atlikėjų bei vienas etnografinis ansamblis iš Lietuvos. Sąskrydžio pabaigoje visi sudainavo bendrą dainą. Šiemet scenoje debiutavo Romo Paškevičiaus vokalinis instrumentinis ansamblis. Sveikiname!

Malonu buvo sekmadienio pavakarę pabūti prie gražuolio Galadusio, pasiklausyti dainų, muzikantų atliekamų kūrinių, stebėti šokėjų poras.

Iki susitikimų kitais metais!

Simona Zubavičiūtė

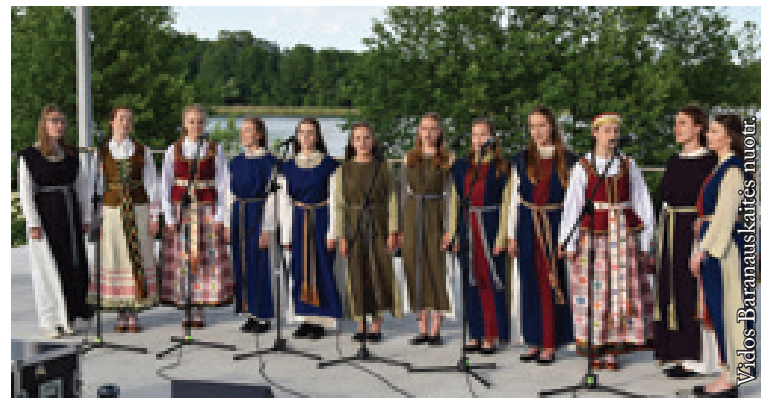
Punsco lietuvių kultūros namų šokių grupė „Vyčiai“

Punsco lietuvių kultūros namų vaikų liaudies meno studija „Puniukai“

Punsco senjorų klubo ansamblis „Tėviškės aidai“

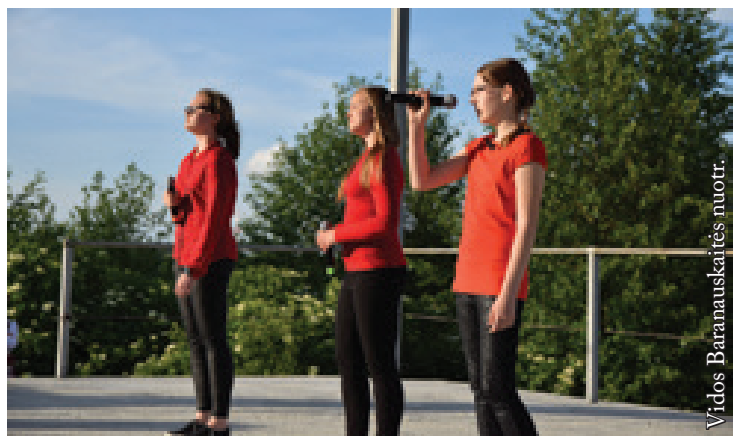
Lenkijos lietuvių etninės kultūros draugijos sutartinių giedotojos „Saulalės“

Lenkijos lietuvių etninės kultūros draugijos jaunimo kapela „Šalčinukas“

Punsko lietuvių kultūros namų mišrus choras „Dzūkija“

Punsko lietuvių kultūros namų vaikų vokalinis ansamblis „Balsynėlis“

Punsko Kovo 11-osios licėjaus šokių grupė „Šalčia“

Kučiūnų laisvalaikio salės folkloro ansamblis „Parinkcis“

Lenkijos lietuvių draugijos Suvalkų skyriaus ansamblis „Ančia“

Lietuvių šv. Kazimiero draugijos vyrų kvartetas

Seinų „Lietuvių namų“ suaugusiųjų liaudies šokių grupė „Seina“

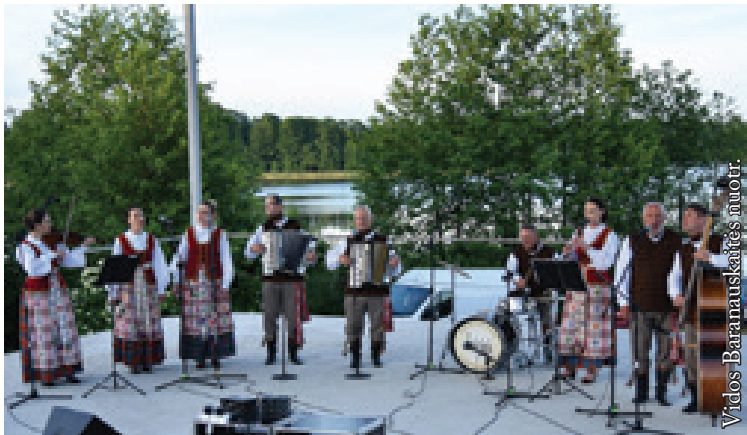
Punsko Kovo 11-osios licėjaus jaunimo choras „Pašešupiai”

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Lenkijos lietuvių etninės kultūros draugijos etnografinis ansamblis „Gimtinė”

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Seinų „Lietuvių namų” liaudiškos muzikos kapela „Šalcinis”

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Seinų „Lietuvių namų” jaunimo šokių grupė „Seina”

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Vidugirių kaimo kapela

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Seinų „Lietuvių namų” vokalinė grupė „Intro”

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Romo Paškevičiaus grupė

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Visų ansamblių bendra daina

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Rasos šventė - Joninės

Birželio 24-ąją 19 val. „Šilainėje“ buvo švenčiama Rasos šventė - Joninės. Dalyvavo Lenkijos lietuvių etninės kultūros draugijos etnografinis ansamblis „Gimtinė“, folkloro kapela „Šalcinukas“, sutartinių giedotojos „Saulalės“, taip pat svečiai iš Lietuvos: Kauno vaikų ir jaunimo folkloro ansamblis „Kaukutis“, Karaliaučiaus srities Pilkalnio vaikų ir jaunimo lietuvių folkloro ansamblis „Malūnėlis“ ir Kauno folkloro klubas „Liktužė“.

Renginį rėmė Lenkijos Respublikos vidaus reikalų ir administravimo ministerija.

Vainikų pyrimas

Su vainikais

Šventės paskelbimas

Ėjimas pro šventinius vartus

Ėjimas pro šventinius vartus

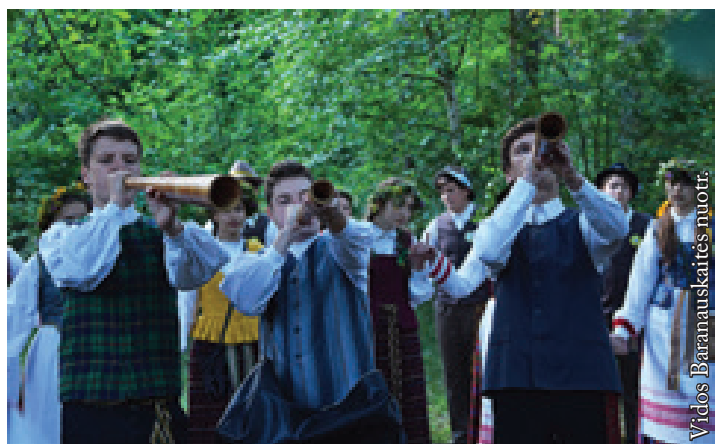
Rateliai aplink kupolę

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Karaliaučiaus „Malūnėlis“

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Ragais skelbiamas kitas šventės etapas

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Prie aukuro

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Žemyna teikia šeimininkui duoną

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Saulės palydėjimas

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Kad sudegtų visos metų negandos...

Vidos Baranauskaitės nuotr.

„Tautiška giesmė“ aplink pasaulį

Minint Lietuvos vardo tūkstantmetį, 2009 metais pirmą kartą viso pasaulio lietuviai buvo pakviesti vienu metu sugiedoti Lietuvos himną. Ši idėja labai patiko, tad „Tautiškos giesmės“ giedojimas tapo tradicija.

Ir šiemet liepos 6-ąją, Mindaugo karūnavimo Lietuvos karaliumi – Lietuvos valstybės dieną, kartu su viso pasaulio lietuviais „Tautiška giesmė“ giedojo taip pat Lenkijos lietuviai. Tą dieną 20 val. susiburta Punske prie Lietuvių kultūros namų, Seinuose prie vyskupo ir poeto Antano Baranausko paminklo, Suvalkuose „Vienybės“ klube. Prie punskiečių prisijungė žygeiviai iš Lietuvos (vėliau Punsko LKN koncertavo Klaipėdos miesto savivaldybės kultūros centro Žvejų rūmų mišrus choras „Klaipėda“), o prie suvalkiečių - bliuzo grupė iš Alytaus „Andy Abro Band“.

Suvalkai

Kosto Leončicko nuotr.

Petro Maksimavičiaus nuotr.

Petro Maksimavičiaus nuotr.

Seinai

Punskas

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Vidos Baranauskaitės nuotr.

Laiko rate

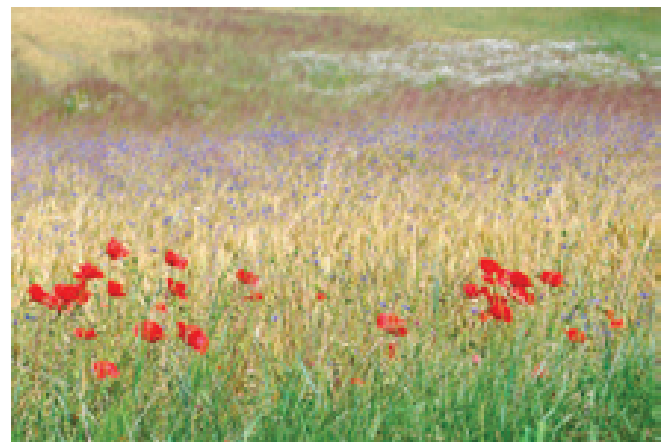
VALDAS ŽILIONIS

Vietoj tikros saulės

Veržlios tulpės

Gėlių gobelenas

Paveikslas

Kitoks

Atspindys

Meilė

Pasimatymas

Smaragdas

Pramogų parkas

Žaidimai

Broliukai

Daugiabutis

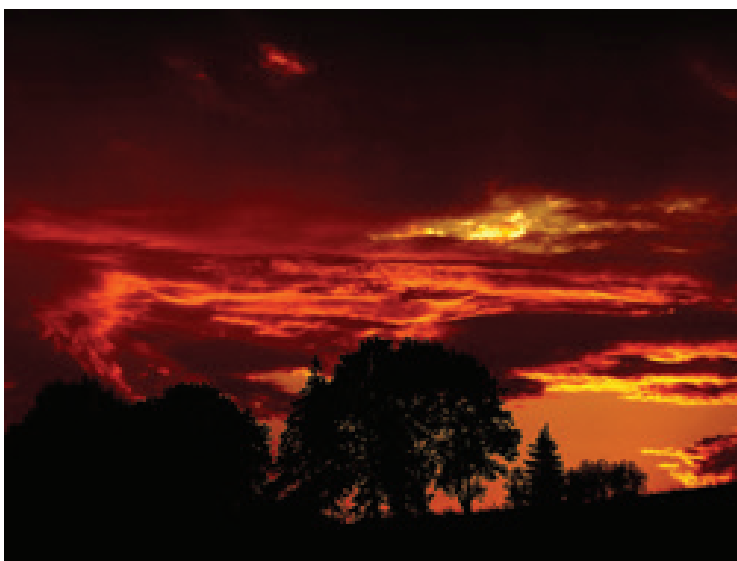
Dangaus žibintas

Ryto malda

Preliudija

Dangus gyvena prisiminimais

Rudens takas

Trispalvė

Šalta

Kelionė

Seniai besilankę svečiai

Dangų parėmės

Mindauginės

DALIA AŠTRAUSKIENĖ

Liepos 6-ąją minime pirmojo suvienytos Lietuvos valstybės valdovo, kunigaikščio Mindaugo vainikavimo karaliumi šventę – Valstybės dieną. Vysk. Antano Baranausko fondas „Lietuvių namai“ Seinuose 2017 m. liepos 1 d. jau dešimtą kartą Seinų lietuvių „Žiburio“ mokyklos aikštėje surengė iškilmingą koncertą. Į šventę atvyko garbingi svečiai ir rėmėjai: Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Akto dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo signatarai Liudvikas Narcizas Rasimavičius ir Petras Giniotas, Lazdijų rajono savivaldybės meras Artūras Margelis, Lietuvos Respublikos konsulato Seinuose ministras patarėjas Vaclav Stankevič, Punsko valsčiaus viršaitis Vytautas Liškauskas, Seinų miesto burmistras Arkadiusz Adam Nowalski (Arkadiusz Adam Nowalski).

Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Akto signatarai šventėje dalyvavo su savo šeimų nariais – ansamblio „Draugiški projektai“, kuriam vadovauja Ieva Rasimaitė, dalyviais. Pasipuošę Mazosios Lietuvos tautiniais kostiumais, padovanano mums nepaprastą koncertą. Dainininkai dalyvauja operų, miuziklų pastatymuose, koncertuoja Lietuvos miestų ir miestelių bažnyčiose, įvairiuose muzikos festivaliuose interpretuoja tiek šiuolaikinių kompozitorių kūrybą, tiek klasikinę muziką, ruošia įvairias programas, dirba su jaunais ir jau pripažintais dirigentais.

Nepaprastai džiugino pirmą kartą mūsų krašte koncertuojantis Šiaulių kultūros centro folkloro ansamblis „Sidabrinė gija“, kurį sudaro 25 folklorą branginantys dalyviai nuo 56 iki 98 metų. Kolektyvui 25 metus vadovauja meno vadovė Vita Tautienė-Rezgienė. Per 30 metų ansamblio gyvavimo laikotarpį pasirodėta įvairiuose renginiuose, koncertuose, Lietuvos Dainų šventėse Vilniuje, tarptautiniuose folkloro festivaliuose, Lietuvos Respublikos Seime. Ansamblio repertuaras – senieji lietuvių

liaudies šokiai ir dainos.

Skambių dainų ir melodijų atvežė Kapčiamiesčio laisvalaikio salės kapela „Kapčius“ bei vokalinis ansamblis „Sagucis“ (vad. Lina Valentienė). Jie groja ir dainuoja lietuvių liaudies dainas, dalyvauja įvairiuose renginiuose, yra nuolatiniai kapelų apžiūrų dalyviai.

Savo programą pristatė ir Širvintų kultūros centro liaudiškos muzikos kapela „Noragas“, kuriai vadovauja Gintarė Jakštienė. „Noragui“ būdingas tiek autentiškas, tiek stilizuotas folkloro atlikimo būdas. Grupės repertuarą sudaro netradiciškai interpretuojama lietuvių liaudies muzika. Tai suteikia kolektyvo atliekamiems kūriniams ypatingą nuotaiką ir savitumą. Kolektyvas – dažnas televizijos laidos „Duokim garo!“ dalyvis. Muzikantai dalyvauja respublikinėse liaudies muzikos kapelų šventėse – varžytuvėse, festivaliuose bei visada yra laukiami miestų ir miestelių šventėse. 2016 m. vasario 16 d. kolektyvas apdovanotas Igno Šeinius premija – ji skirta už Širvintų krašto garsinimą.

Koncerte pasirodė ir nuolatiniai šventės dalyviai – Seinų „Lietuvių namų“ meno kolektyvai: liaudiškos muzikos kapela „Šalcinis“ (vad. Vytautas Gavutis), vokalinė grupė „Intro“ (vad. Juozas Pileckas), vaikų ir vyresniųjų liaudies šokių kolektyvas „Seina“ (vad. Alina Dzimidė). Skambias dainas traukė Lietuvių šv. Kazimiero draugijos vyrų kvartetas, kuriam vadovauja Gediminas Juozas Nevulis. Scenoje pasirodė Romo Paškevičiaus grupė ir Seinų lietuvių „Žiburio“ mokyklos moksleivė Simona Zubavičiūtė, kurią ilgus metus (nuo darželio) dainuoti mokė Juozas Pileckas.

Renginio pabaigoje visi, kurių neišgąsdino lietus, galėjo žavėtis lazerių šou – įvairių spalvų bei intensyvumo lazerių programa. Tai akims buvo tikra šventė. Vaizdas – magiškas!

Nuoširdžiai ačiū Lazdijų rajono savivaldybės merui Artūrai Margeliui

Irenos Casperavičiūtės nuotr.

už paramą ir pagalbą, kurią visada gauname. Jeigu ne Lazdijai ir ten gyvenantys nuoširdūs lietuviai – mūsų gyvenimas būtų žymiai sunkesnis.

Ačiū Lietuvos Respublikos konsulato Seinuose ministrui patarėjui Vaclavui Stankevičiui už įvairias iniciatyvas, dėl kurių Lietuvos ir lietuvių vardas Seinuose girdimas. Dėkoju už politinę paramą „Lietuvių namams“ siekiant įsigyti tautinius drabužius, siekiant įamžinti lietuvių paveldą Seinuose, padovanotą stendą „Šaltinio“ spaustuvei atminti, ekskursijų mokiniams į Lietuvą rengimą, tarpininkavimą kalbant su Lenkijos ir Lietuvos valdžiomis.

Tariu ačiū „Žiburio“ direktoriui Algirdui Vaicekauskui už galimybę organizuoti šį renginį mokyklos aikštėje. Dėkoju Onutei ir Juozui Šuliauskams už nemokamą palapinių nuomą ir skanų maistą renginio metu bei visiems, kurie prisidėjo prie organizacinių darbų. Ačiū pagrindinei rėmėjai – Lenkijos Respublikos vidaus reikalų ir administravimo ministerijai, informaciniams rėmėjams: Lenkijos lietuvių žurnalui „Aušra“, Punkskas.pl, Lazdijų žvaigždės, Sejny.net ir Sejny Kultūralnie redakcijoms.

Santuoka? Dar palauk, spėsime...

JURGITA STANKAUSKAITĖ

Susituokė ir gyveno ilgai ir laimingai, – rašoma ne vienoje vaikų pasakoje. Dar neseniai pasakos virsdavo realybe ta prasme, kad du jauni žmonės, įsimylėję vienas kitą, tuoj ir susituokdavo. Šiandien pasakos pabaiga skambėtų šiek tiek kitaip: susipažino, įsimylėjo, *susimetė skudurus* ir taip sau gyveno...

Pastarosios pasakos pabaigos versija kelia daug diskusijų. Tai vienas iš šiuolaikinių porų gyvenimo įvaizdžių, kartais vadinamų naujoviškos šeimos modeliu. Norėtusi pabandyti vertinti tai teigiamai arba neigiamai, tačiau viskas turi ir plusų, ir minusų. Šią, kaip ir kiekvieną kitą, problemą būtų galima tempti į vieną arba kitą pusę. Bandydama tekstu atsakyti į klausimą, kodėl jauni žmonės tuokiasi vėliau arba iš viso to vengia, būsiu objektyvi.

Jeigu dabar reikėtų sugrįžti kokį šimtą (o gal užtektų ir penkiasdešimt) metų atgal į vieną iš mūsų parapijos kaimų, kur atsisėdę ant suoliuko su seneliu pradėtume kalbėtis apie žmogaus gyvenimo prasmę, jo kelionės svarbiausias vertybes, išgirstume tai, ką visi žinome, suprantame, gerbiame, bet ne iki galo palaikome. Jis kalbėtų apie krikščioniškosiomis vertybėmis paremtą gyvenimo būdą, minėdamas svarbiausią momentą – įsimylėjimą, santuoką ir vaikus. Galbūt jis pasakytų, kad meilė – džiaugsmas, santuoka – stabilumas, vaikai – laimė. Visa tai sudėjus į viena gautume tai, ko žmogus ieško – sėkmę. Tiesa, tai ir yra sėkmė, bet viena iš daugelio kitų, apie kurias šiandien nebijoma garsiai kalbėti. Jeigu minėtam senukui imtume pasakoti apie XXI amžiaus šeimos modelį arba šiuolaikinių porų draugavimo būdą, turbūt jis žado netektų.

Jo ir mūsų pasauliai skirtųsi lyg juoda ir balta. Senuko pasaulis labai gražiai apdainuojamas lietuvių liaudies dainose, kur du jauni žmonės įsimyli vienas kitą, mergelė pažada berneliui ranką ir netrukus ant jos piršto sublizga aukso žiedelis. Šiandien aukso žiedai sublizga gana retai. Taip pat tuokiasi žymiai vyresnis jaunimas nei anksčiau. Dėl to šiandien vis dažniau klausiama: Kodėl jaunimas nesituokia? Kodėl pasirenka vienišų gyvenimą arba, liaudiškai tariant, *susimeta skudurus* be santuokos? Pastebėta, kad šį klausimą kelia visi: seneliai, tėvai, kaimynai, giminės, kunigai. Mūsų jaunajai kartai atsakymas lyg yra aiškus, tačiau verta apie tai kalbėti bent dėl vyresniųjų. Buvo laikai, kai minėta problema buvusi aktuali visiems kitiems, tik ne mūsų krašto šeimoms. Dabar ji aktuali ir mums.

Remdamasi draugų ir pažįstamų pasisakymais bei psichologų teiginiais, priešasčių, kodėl jaunimas nenori tuoktis arba šį žingsnį nuolat atidėlioja, yra begalė. Viskas priklauso nuo atskiro asmens. Gyvename plačiame pasirinkimų pasaulyje. Kaip anksčiau sunku būdavo ką nors pasiekti, taip šiandien tai padaryti yra gana lengva. Vyresnieji yra pasakoję, kad asmuo, kuris sėkmingai baigdavo licėjų, po to dar šiek tiek pasimokydavo profesinėje mokykloje, buvo laikomas itin išsilavinusiu. Jam belikdavo tuoktis (būtinai iki kokių 25 metų!) ir dirbt mylimą darbą (dažniausiai iki pensijos). Dabar, kaip jie sako, viskas yra kitaip. Puikūs abitūros egzaminų rezultatai, tai tik pradžia kelio į didelį pasaulį, kur pradedama ieškoti savęs jei ne vienoje studijų kryptyje,

tai kitoje. Šiandien studijos – būtinybė, be kurios atsirasti itin sunku. Studijos trunka ne vienerius metus. Be to, bakalauro (kuris pasiekiamas per trejus arba ketverius metus) neužtenka. Tęsimos magistro studijos. Ambicingiausi pasirenka doktorantūrą. Jaunimas pasakoja, kad pirmiausia reikia pagalvoti, ką norima gyvenime veikti, o sugalvojus pasirinkti tinkamas studijas ir joms šimtu procentų atsiduoti. Kitiems dalykams nelieka arba laiko, arba noro. Pirmoje vietoje stovi pirmasis sėkmės siekimo laiptelis – studijos. Po to ateina laikas darbui. Jeigu darbas patinka, tai viskas gerai. Siekiama finansinės nepriklausomybės, paaukštinimų darbe. Galbūt tik tada atsiranda poreikis turėti „antrąją pusę“, kuri būtų panašaus išsilavinimo lygio ir taip pat didžiutęsi finansine nepriklausomybe. Nei vienas, nei kitas nenori būti išlaikytiniu arba dalintis tuo, ką teko tik savo didelėmis pastangomis užgyventi. Svarbu pabrėžti, kad šiuolaikinės jaunos moterys nebenori gyventi pagal tradicinį šeimos modelį, kai vyras tampa šeimos maitintoju, o moteris augina vaikus ir prižiūri namus. Toks amerikietiškos svajonės įvaizdis – jau praity. Jo aukso amžius buvęs

XX a. pirmojoje pusėje.

XXI a. rašomos kitokios pasakos. Jose jauni žmonės gyvena be

įsipareigojimų ir tik su asmeniniais rūpesčiais.

Na, o kita jaunimo grupė niekaip negali atrasti laimės darbuose. Psichologų atlikti tyrimai rodo, kad jaunimas neprisiriša prie darbo taip, kaip prisirišdavo tėvai. Jis nuolat ieško idealiausios vietos. Taip klajodamas niekaip nesuranda stabilumo. Kiekvienas pasirinkimas nėra laikomas pačiu geriausiu. Atrodo, kad yra geresnių. Taigi didelis darbų krūvis, nuolatinis ieškojimas neleidžia žmogui pagalvoti apie šeimos kūrimą. Tuo metu tėvai, ypač seneliai, tik kraipo galvomis, nežinodami, ką su jaunimu daryti. Nors jie nelabai pritaria viengungių gyvenimui arba poros gyvenimui be santuokos, jaučiasi privalantys su tuo susitaisyti. Mūsų jaunimas nebijo sakyti, kad santuoka, tai rimtas žingsnis, kuriam reikia pasiruošti ir viską apgalvoti. Santuoka, tai įsipareigojimas ir taikymasis vienas prie kito. O tai yra problema. Nei vienas, nei kitas nenori būti statomas į kokius nors rėmus. Kalbama, kad šiandien moteris yra labiau savarankiška nei anksčiau, o vyras labiau nepasitikintis savimi. Panašių nusiskundimų mūsų krašte girdėti gana dažnai. Jaunimas sako, kad kol pasirinks vieną gyvenimo kelią, turi išbandyti kelis pakeliui. Siurbti iš pasaulio trokštamus dalykus yra žymiai paprasčiau neturint įsipareigojimų. Susituokusios poros sako, kad ragauti gyvenimo staigmenų dviese arba su vaikais yra kur kas skaniau. Jų teigimu, santuoka teikia stabilumą gerąją prasme ir vidinę ramybę.

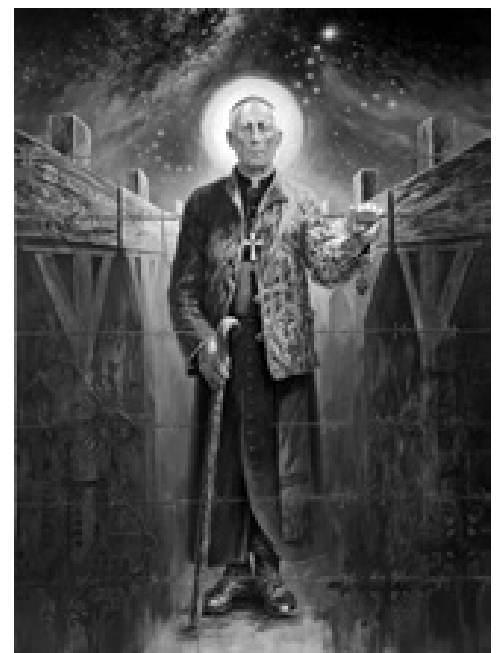
Dabar mums gali atrodyti, kad jaunosios X ir Y kartos yra savanau-diškos, besirūpinančios tik savimi, negalvojančios rimtai apie ateitį, tačiau kalbant su jų atstovais matyti, kad šeimos vertybė niekur nedingsta. Ji tiesiog nukeliama į kitą poziciją. Galima būtų su tuo nesutikti, prieštarauti, bandyti jų įsitikinimus keisti, tačiau minėtos kartos atėjo į kitokių galimybių pasaulį.

Arkivyskupo Teofiliaus Matulionio beatifikacija

PETRAS VITKAUSKAS

Birželio 25 d. Punsco, Seinų ir Suvalkų parapijų lietuviai vyko į Vilnių, į arkivyskupo T. Matulionio beatifikacijos iškilmes. Mūsų krašto piligrimai (apie 150 žmonių) buvome susitelkę antrajame sektoriuje. Mūsų kraštiečiai, studentai, gyvenantys Vilniuje, susibūrė už antrojo sektoriaus. Turėjome Punsco krašto bitininkų vėliavą, kuri LRT tiesioginės transliacijos metu buvo labai dažnai rodoma. Punkskas susilaukė daug dėmesio iš Lietuvos piligrimų. Iškilmingas Mišias atnašavo Romos Šv. Tėvo atstovas, Nuncijus Lietuvoje arkivyskupas Pedro Lopez Quintana. Jų metu vyskupas Teofilus Matulionis buvo paskelbtas palaimintuoju – įtrauktas į Katalikų bažnyčios palaimintųjų sąrašą. Pasibaigus iškilmėms lankėme Vilniaus katedrą, Aušros vartus,

Vilniaus senamiestį bei susitikome su pažįstamais...

Petro Vitkausko nuotr.

Vidugirių mokyklos mokiniai Lietuvos Respublikos Seime

ANETA ČERLIONYTĖ

Birželio 8 dieną nuvykome į Vilnių. Pirmiausia lankėme Lietuvos Respublikos Seimą, į kurį mus pakvietė Seimo narys Egidijus Vareikis. Parlamentaras šiltai pasveikino ir pagrojo pianinu. Pirmuosiuose rūmuose aplankėme liudną parodą „Vilko vaikai: duonos keliu iš Rytų Prūsijos į Lietuvą 1945–1948“. Matėme Gedimino stulpus, padarytus iš lietuvių vaikų nupintų trispalvių juostelių. Bandėme surasti ir savo juosteles. Buvome Kovo 11-osios salėje, A. M. Brazausko (Baltojoje) salėje bei Prezidento salėje. Stebėjome Seimo plenarinį posėdį, matėme, kaip dirba Lietuvos Seimo nariai. Tą dieną metinį pranešimą skaitė Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė. Labai džiaugiamės, kad turėjome galimybę ją pamatyti. Su mumis susitiko Seimo pirmininkas Viktoras

Iš mokyklos archyvo

Pranckietis. Ilgai vaikščiojome rūmų koridoriais, matėme Seimo narių

kabinetus. Išėję apžiūrėjome rūmų gynybos barikadų likučius ir parodą „Parlamento gynyba 1991-aisiais“.

Vėliau nuvykome į Saugomų teritorijų nacionalinį lankytojų centrą, kuris įsikūręs Antakalnyje. Šiame centre galima daug sužinoti apie Lietuvos nacionalinius parkus, draustinius, gamtos paminklus. Jis įrengtas įdomiai, moderniai. Čia galima virtualiai pakeliauti po įvairius Lietuvos kampelius, stebėti retus gyvūnus, pasiklausyti paukščių čiulbėjimo. Mus labai sudomino interaktyvūs žaidimai.

Ekskursijos pabaigoje įkopėme į Trijų kryžių kalną. Iš aukštai grožėjomės Vilniaus vaizdais.

Išvyka buvo įdomi. Sužinojome, kaip dirba Seimo nariai, kodėl ir kaip reikia saugoti gamtą.

Iš mokyklos archyvo

*Ne skaičiai nulemia metus, o mūs keliai, darbai ir mintys,
Tài, kuo praturtinam kitus, mokėdami save dalinti.
Tad liki visada tokia, kokią mes mylim ir pažįstam,
Su šypsena – gera, jaukia ir siela, sklidina jaunystės!
Neliūdėk, kad metai nuplasnojo tartum paukščiai į šiltus kraštus, –
Jubiliejų gražų dovanuoja, o dienos verčia vis naujus lapus.
Tebūna jos tik saulėtos ir šviesios, be debesėlio, be piktų audrų,
O džiaugsmas, nuolat ranką teištiesęs, eis su tavim gyvenimo keliu.*

*Būk ta, kurios rankos laiko pasaulį,
Kurios širdis sušildo žemę,
Kurios daina įsako mylėti,
Kurios žodis įsako gyventi.
Būk šviesa, kurioje viskas auga.
Būk daina, kurią visi dainuoja.
Būk tiesa, kurios trokšta visas pasaulis.
O burvo saulės, vėjo – burvo visko,
Svajonių laivas blaškės audrose.
Ne kartą ašara žvaigžde sutvisko,
Ne kartą džiaugsmas degė akyse.
Praskriejo metai, kaip viesulu praėjo,
O tu likai švelni, likai rami,
Nes tu skausmus ir negandas mokėjai
Paverst šypsniu, praskaidrint viltimi.
Dar daug švelnaus anūkų linksmo juoko,
Daug daug sveikatos, laimės, ištvėrėmės
Tau linkim ir ateiname švelnumo pasimokyt,
Ir žiedus dovanojam iš širdies...*

Su 60-uju jubiliejumi
Gražiną Bagdonavičienę sveikina

Vyras, vaikai, marčios, žentas ir anūkai

*Ilgiausių metų palinkėsim,
Tegul nebus juose rudens,
Takai pavasario gėlėm tebus nusėti
Ir laimė širdyje gyvens.
Giedrų dienų tegul nestinga,
Daug sukakčių dar Tau atsūvest,
Dainuot širdyj gyvenimą kas dieną
Ir laimėj bei džiaugsmu gyvent!*

Gražiną Bagdonavičienę 60-ojo
gimtadienio proga sveikina

Svotai Danutė ir Petras Staskevičiai

*Gražiausių metų leiski palinkėti,
Te niekada nebus rudens,
Pavasariai tebus džiaugsmu nusėti
Ir laimė širdyje gyvens.*

*Giedrų dienų Tau linkime,
Daug sukakčių dar šūvest,
Ilgų ilgiausių metų
Ir laimėj bei džiaugsmu gyvent.*

50-ojo gimtadienio proga **Joną Vydrą**
sveikina

*Tėvai, žmona,
vaikai Dalia ir Raimundas,
brolis Romas su šeima*

*Su paukščiais metai skrieja ir mainos dienos vėlei,
Ir net nepastebėjai, kaip jų tiek daug praėjo.
Tačiau, brangusis tėti, ne metai juk svarbiausia,
Tas 60 skaičius juk nieko dar nereiškia...*

Liepos 22 d. 60 metų jubiliejų švęs **Jonas Valinčius** iš
Valinčių kaimo. Jį sveikina

Žmona, sūnūs, marčios ir anūkai

Sveikiname bičiulį **Vitalių Valinčių**
iš Navinykų bitininkavimo
60-mečio proga.

Linkime daug sveikatos, laimės,
džiaugsmo bitininkaujant ir ilgų
gyvenimo metų. Tegul bitelių dūzgi-
mas sode Jus žadina kiekvieną rytą.

Seinų ir Punsko bitininkų draugija

Lietuvos žiniasklaida

Seimo Aplinkos apsaugos komitetui nepritarus Vyriausybės siūlomam miškų urėdijų reformos scenarijui, aplinkos apsaugos ministras Kęstutis Navickas pareiškė, jog pertvarkos priešininkai ir toliau siekia, kad jos nebūtų. Premjeras Saulius Skvernelis replikavo, kad stipriausios Lietuvoje yra dvi partijos – medžiotojų ir urėdų. Taip atsitiko dėl to, kad valstietis Kęstutis Bacvinka netikėtai parėmė opozicijos projektą, stabdantį Vyriausybės patvirtintą urėdijų reformos įstatymą. Opozicijos atstovai – liberalas Simonas Gentvilas ir konservatorius Paulius Saudargas – pasiūlė urėdijų įstatymą įgyvendinti dviem etapais. Pataisa numato, kad iki 2019 m. pabaigos urėdijos turėtų būti sustambintos sumažinant jų skaičių nuo 42 iki 15–25, o jų plotas turėtų būti 30–70 tūkst. hektarų (dabar jų vidutinis plotas yra 25,2 tūkst. ha), nuo 2020-ųjų urėdijų plotą nustatytų Vyriausybė. Tais metais vyks nauji Seimo rinkimai, todėl jų pabaigoje jau dirbs nauja Vyriausybė. Už tokį pasiūlymą balsavo ir „valstietis“ K. Bacvinka, buvęs girininkas, todėl nutarimas priimtas 6 balsais prieš 4 (trys valstiečiai ir konservatorė Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė). O pagal Vyriausybės siūlomą modelį planuota visus valstybinius miškus sujungti į vieną valstybinę įmonę „Lietuvos valstybiniai miškai“, todėl aplinkos apsaugos ministras K. Navickas aiškina, kad reformos priešininkai stengiasi „pralaukti šitą kadenciją“. Vis dėlto ministras vyliosi, kad urėdijų reforma vyks dar dirbant šios kadencijos Seimui. Urėdijų reforma stringa ne vien dėl to, kad jai nepritaria ne tik opozicinės partijos, bet ir „valstiečių“ koalicinės vyriausybės partneriai socialdemon-

kratai, turintys stiprią įtaką urėdijose. („Lietuvos žinios“)

Alytaus rajone, Varčios girioje, vyko jaunimo krepšinio turnyras, skirtas 1945 metais čia vykusiam partizanų mūšiui paminėti. Sveikindamas susirinkusiuosius, Alytaus meras Algirdas Vrubliauskas pasidžiaugė gražia pilietine iniciatyva, kuria pagerbiama mūsų krašto istorija. „Tai – geriausia jaunimui pamoka, skleidžiama per tėvų ir senelių patirtį, pasakojimus. Linkėčiau daugiau tokių idėjų ir iniciatyvų, įgyvendintų rajono bendruomenės, pasitinkant Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmetį“, – sakė rajono meras. „Jei ne partizaninė kova, šiandien neturėtume laisvos ir nepriklausomos Lietuvos“, – sveikindamas vietos bendruomenės, sakė Seimo narys Laurynas Kasčiūnas. („Dainavos žodis“)

Šešios partijos pateikė Vyriausiajai rinkimų komisijai (VRK) dokumentus dalyvauti Marijampolės mero rinkimuose. Kaip informavo VRK pirmininkė Laura Matjošaitytė, reikiamus dokumentus pateikė Lietuvos socialdemokratų partija, Tėvynės sąjunga-Lietuvos krikščionys demokratai, Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga, Lietuvos centro partija, Liberalų sąjūdis, partija „Tvarka ir teisingumas“. Pateikę dokumentus, pretendentai iki rugpjūčio 1 d. turės surinkti ne mažiau kaip 370 juos palaikančių parašų. Tik po to jie bus įregistruoti kandidatais. Naujojo mero rinkimai vyks š. m. rugsėjo 10 d. Primename, kad buvęs Marijampolės meras Vidmantas Brazys mirė 2017 m. kovo mėnesį.

Politinės partijos Kaune išgyvena lyderystės krizę: lyderių nematyti arba nesiseka jų rasti. Daugiau nei dvejus metus miesto meru dirbantis

Visvaldas Matijošaitis dar neatskleidė, ar po dvejų metų sieks antrosios mero kadencijos. Tuo tarpu politologai vienbalsiai tvirtina, kad visų politinių jėgų lyderių paieškos vyksta jo šešėlyje. „Taip jau susiklostė, kad šiuo metu partijos nelabai ką turi pasiūlyti – situaciją į savo rankas perėmė nepartinė grupė – visuomeninis judėjimas „Vieningas Kaunas“ su V. Matijošaičiu priešakyje“, – teigia politologas Bernaras Ivanovas. Kad politinių partijų skyrius Kaune krečia lyderystės krizę, pripažįsta ir patys partijų lyderiai. Keletą kadencijų miestą valdę konservatoriai po nesėkmingų 2015 m. rinkimų ne tik tapo opozicija miesto taryboje, bet ir po didžiulio pralaimėjimo Seimo rinkimuose kurį laiką buvo gerokai pritilę. Nelabai sekasi ir socialdemokratams. Jų bandymas šių metų pavasarį išsirinkti naują skyriaus vadovą baigėsi visiškai nesėkme. Dėl šio posto susigrūmęs prieštarai vertinamas verslininkas Židrūnas Garšva ir politikos naujokas Giedrius Bielskus ne tik nesugebėjo suvienyti, bet ir dar labiau suskaldė partijos skyrių. O ligšiolinė miesto socialdemokratų vadovė Orinta Leiputė vis mažiau matoma ir girdima. („Kauno diena“)

Lazdijų rajono savivaldybėje įkurta visuomeninė organizacija – nepartinis judėjimas „Pirmyn! Kartu mes galime“. Judėjimo įkūrimo iniciatorius savivaldybės meras Artūras Margelis sako, kad mintis kurti tokią visuomeninę, nepartinę organizaciją buvo kilusi jau seniai, idėjų šia tema yra sulaukęs iš rajono gyventojų, rajono savivaldybės tarybos narių. Šis judėjimas šiuo metu turi daugiau nei dešimties narių-steigėjų grupę, sukvietsią steigiamąjį susirinkimą, patvirtinusią nepartinio judėjimo

„Pirmyn! Kartu mes galime“ įstatus. Judėjimo iniciatoriai sako, kad įstatuose yra punktas, numatantis, jog ši visuomeninė organizacija gali deleguoti savo išrinktus geriausius atstovus dalyvauti rinkimuose į savivaldybės tarybą. Primename, kad Lazdijų rajono mero A. Margelio narystė TS-LKD gretose sustabdyta įtarus viešųjų ir privačiųjų interesų konflikto 2016 m. gegužės mėnesį.

Nepaisydama griežto išėivijos nepritarimo, Vyriausybė vis dėlto skuba naikinti ne vienus metus veikiančią, bet po pastarųjų Seimo rinkimų neatnaujintą Užsienio lietuvių reikalų koordinavimo komisiją (ULRKK). Naikinti šią komisiją Vyriausybei oficialiai siūlo Užsienio reikalų ministerija, po kurios sparnu ir veikia ši komisija. Neoficialiai ministerijoje pripažįstama, kad ne pati URM inicijavo komisijos panaikinimą – toks pageidavimas gautas iš premjero Sauliaus Skvernelio aplinkos. Su šiais planais kategoriškai nesutinka Pasaulio lietuvių bendruomenė (PLB). Jos atstovai kartoja, kad panaikinus komisiją dar labiau sumažės vykdomosios valdžios bendravimas su išėivijoje įsikūrusiais tautiečiais, o tai lems didesnę atotrūkį tarp Lietuvos ir užsienyje gyvenančių jos piliečių. „Suprantame, kad po rinkimų pasikeitė Vyriausybė, keičiasi jos darbo principai, reglamentai. Suprastume ir ULRKK panaikinimą, tačiau prieš priimant tokį sprendimą turi būti nustatyta tvarka, kaip Vyriausybė toliau bendradarbiaus su PLB“, – teigė PLB atstovė Lietuvoje Vida Bandis. Anot jos, būtent dėl to, jog gyvavo ši komisija, pavyko pasiekti, kad užsienyje gyvenančių tautiečių vaikų švietimas būtų patikėtas ne URM, kaip norėta, bet Švietimo ir mokslo ministerijai. Tai leido sudaryti sąlygas išėivijoje gyvenančių šeimų vaikams mokytis lietuvių kalbos. Dabar tariamasi dėl paramos kultūros srityje. „Tai galima pasiekti tik bendradarbiaujant su vykdomąja valdžia“, – pabrėžė

V. Bandis. („Lietuvos žinios“)

Beveik 70 Šiaulių socialdemokratų nutarė trauktis iš Lietuvos socialdemokratų partijos (LSDP). Paskelbtame pareiškime jie savo sprendimą aiškina „skyriaus narių susiskaldymu, supriešinimu ir vadovybės nesugebėjimu adekvačiai vertinti susidariusią situaciją“. Paliekantieji LSDP sakė kursiantys visuomeninę organizaciją. LSDP Šiaulių skyriaus pirmininkas Edvardas Žakaris tikino neturintis nė vieno raštiško prašymo išstoti iš partijos. Pasak jo, LSDP Šiaulių skyriui priklauso per 900 žmonių.

DĖMESIO, BITININKAI!

Rugpjūčio 5 d.

vyksime į kasmetinę

Lietuvos bitininkų sąjungos rengiamą *Lietuvos bitininkų šventę* Panevėžio apylinkėje.

Išvykimas iš Punsko – 6 val.

ryto.

Užsirašyti galima pas

Petrą Vitkauską,

tel. 609568471.

NUOTRAUKŲ KONKURAS LIETUVOS ŠIMTMEČIUI PAMINĖTI

Lietuvių jaunimo bendruomenė Švedijoje bei PLJS rengia fotografijos konkursą. Komisija atrinks 18 nuotraukų, kurios bus eksponuojamos parodoje rugsėjo–spalio mėn., bus pristatomos viešojoje erdvėje.

Vertinama bus: temos „Veržli, ambicinga ir pozityvi šimtmečio Lietuva“ atspindėjimas ir originali interpretacija, techninė ir meninė nuotraukos kokybė, išliekamoji vertė.

Norinčius dalyvauti konkurse kviečiame užpildyti dalyvio anketą ir iki **liepos 20 d.** atsiųsti nuotraukas per „We Transfer“ ar „Google Drive“ adresu ljbs.konkursas@gmail.com.

Dalyvio anketą ir konkurso sąlygas rasite internete adresu:

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLScpuPHQGA_vC_sGlijVki76Fqcr1CKblYbs16HIGj9mufzIJA/viewform.

2017 m. liepos 15 d. į amžinybę iškeliavo Plocko šviesuolis, patriotas, garbingos lenkų–armėnų giminės palikuonis, eruditas

a. a. Antanas Roško.

Dėl Antano Roško mirties nuoširdžiai užjaučiame sūnų – Lenkijos mokslų akademijos Slavistikos instituto hab. dr., prof. Romaną Roško, brolių Irenėjų ir visus artimuosius.

Mes tikim, kad Jūsų

Tėvelis, išėjęs į amžinybę,

Per žvaigždynus keliaus,

Sutiks Dievą, kuris Jį priglaus.

Į namus nepareis, nesugrįš,

Į langą, duris nepabels.

Amžinybėj tylioj

Jis ilsėsis ramiai.

*Gal tik kartais –
Sapne Jus aplankys?*

Savickų šeima su Rūta